

РЕШЕНИЕ

№ 524

гр. София, 31.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10401** по описа за **2022** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Л. Ц. Ц., чрез адв. К., срещу решение № 3609 от 29.09.2022 г., постановено по НАХД № 10255/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 129-ти състав. С решението е потвърдено наказателно постановление (НП) изх. № СОА22-РД11-685/30.06.2022 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“, с което на касатора, на основание чл. 178е от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 94, ал. 3 ЗДвП.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на въззивното решение поради противоречие с материалния и процесуалния закон. Касаторът твърди, че при описание на нарушението в акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и НП били смесени обективните признаци на две административни нарушения по чл. 94, ал. 3 ЗДвП, а именно: паркиране върху тротоар извън означените за това места от собственика на пътя или от администрацията и паркиране върху тротоар на определено за това място, но по начин, при който откъм страната на сградите не остава разстояние най-малко 2 м. за преминаване на пешеходците. Сочи,

че НП не съдържа всички индивидуализиращи белези на нарушението, доколкото в него липсвали твърдения паркираният автомобил да е над 2,5 тона, както и твърдения, че не било спазено изискуемото отстояние за преминаване на пешеходци. Оспорва извода на въззивната инстанция, че паркирането на процесния тротоар е било забранено. Твърди, че в хода на въззивното производство са останали недоказани факти, относими към съставомерността на нарушението. Иска отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменено НП. Претендира разноски за две инстанции по списък. В съз за първи път навежда довод, че АУАН е издаден от некомпетентен орган.

Ответникът – заместник-кмета на Столична община, чрез гл. юрисконсулт К., в писмен отговор по жалбата моли обжалваното решение да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения излага в писмени бележки по съществуващото на спора.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 19.05.2022 г., около 12:37 часа, св. П. П. – контролор „синя“ и „зелена“ зона (ТОИ инспектор в „Център за градска мобилност“ ЕАД към Столична община в [населено място]), се движел по [улица] и видял лек автомобил „Тойота Л. К.“ с рег. [рег.номер на МПС], който бил паркиран на тротоара пред № 15 на [улица]. Изчакал появянето на водача около 5 минути, но тъй като никой не дошъл до автомобила, съставил неприсъствен фиш за глоба в размер на 50 (петдесет) лв. срещу собственика на автомобила – Л. Ц. Ц., за нарушение на чл. 94, ал. 3 ЗДвП, изразило се в неправилно паркиране върху тротоар. Поставил фиша на чистачката на автомобила и си тръгнал.

Л. Ц. Ц. подал възражение срещу фиша, с оглед на което срещу него бил съставен АУАН бл. № 003032/08.06.2022 г. на основание чл. 186, ал. 2 във връзка с чл. 167, ал. 2, т. 1 и чл. 189, ал. 1 ЗДвП, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 94, ал. 3 ЗДвП. АУАН бил предявен и връчен лично на Ц. на датата на съставянето му, като последният вписал възражение върху бланката на акта, че отразеното в него не отговаря на обективната истина.

Въз основа на АУАН, с оглед липсата на достатъчно конкретика в депозираното възражение, било издадено НП, предмет на производството пред СРС, с което на основание чл. 178е ЗДвП, при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на касатора било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева за нарушение на чл. 94, ал. 3 ЗДвП. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

За да потвърди НП, въззивният съд е приел, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че от страна на настоящия касатор е осъществен съставът на визираното в АУАН и НП административно нарушение по чл. 94, ал. 3 ЗДвП. Приел е също така, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи в предвидената форма, като при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати

съществени нарушения на административнопроизводствените правила. По отношение на вида и размера на наложеното наказание СРС е формирал извод, че същото е в минималния размер, предвиден в санкционната норма на чл. 178е ЗДвП и е законосъобразно определено в този размер. Изложил е и мотиви за липса на основания за приложение на чл. 28 ЗАНН.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но в нарушение на закона.

Въз основа на правилно установената фактическа обстановка са направени незаконосъобразни изводи относно компетентността на актосъставителя.

Видно от заповед № СОА21-РД95-62 от 11.03.2021г. на кмета на СО „Център за градска мобилност“ ЕАД е служба за контрол по смисъла на чл. 167, ал.2 от ЗДвП. Служителите, заемащи длъжност „инспектор контрол на паркирането“ и „контрольор автомобилен транспорт, той и инспектор“ от тази служба, са оправомощени да съставят актове за установяване на административни нарушения съгласно чл. 189, ал.1 от ЗДвП. Със заповед № РД-09-69 от 01.06.2021г. на изпълнителния директор на „ЦГМ“ ЕАД е определен списък на лицата, заемащи посочените по-горе длъжности, които да съставят АУАН при установяване на нарушение по ЗДвП и НОДТСО. Сред тях актосъставителят П. П. П. не фигурира. Пред въззивната инстанция е приложен списък на служители в сектор „Контрол паркиране синя и зелена зона, запознати със заповед № СОА-21-РД-95-62 от 11.03.2021г. Под номер 50 в него фигурира П. П.. Този списък обаче не представлява годно доказателство, че П. заема длъжност „контрольор автомобилен транспорт, той и инспектор“, както твърди, респ. че има право да налага глоби с фиш и съставя АУАН. Едва с писмените бележки, които ответникът е депозирал 4 дни след съз, в което е даден ход по същество пред касационната инстанция, е представена заповед № РД 09-49 от 08.06.2022г. на изпълнителния директор на ЦГМ, в която под т.17 е включен П. П. като заемащ длъжност „Контрольор автомобилен транспорт, той е инспектор“ и имащ право да налага глоба с фиш и да съставя АУАН.

Липсата на издаден от компетентен служител АУАН води до извод за липса на установено по надлежен ред нарушение и нарушител. Като е стигнал до обратен извод без да изясни в достатъчна степен фактическа обстановка, СРС е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено. Оборването на този извод пред касационната инстанция с нови фактически установявания е недопустимо съгласно чл. 220 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН. Районният съд следва да изпълни задължението си, регламентирано от законодателя, като приобщи към делото новопредставените доказателства за установяване компетентността на актосъставителя и ги обсъди с цел изясняване въпроса относно това дали АУАН е съставен от компетентен орган.

Касационната инстанция не проверява и не може да променя фактическата обстановка, а формира своите правни изводи въз основа на фактическите установявания, направени от първоинстанционния съд. Доколкото направените от Софийски районен съд изводи не съответстват на действително осъществилата се фактическата обстановка и се констатира, че са налице основанията на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348, ал. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс, то касационната жалба следва да бъде уважена като основателна, а постановеното съдебно решение – отменено. Този извод обуславя и връщането на делото за ново

разглеждане от друг състав на същия съд при спазване на задължителните указания на касационната инстанция по тълкуването и прилагането на закона /чл. 224 от АПК/. СРС следва да се произнесе и по разноските, ако такива са претендирани, съгласно чл. 226, ал. 3 АПК.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 2 и чл. 224 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, XII-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 3609 от 29.09.2022 г. на СРС, Наказателно отделение, 129-ти състав, по НАХД № 10255/2022 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: